

אלי דסה, העולם הזה

גדשון רוזוב (במרכז), שהוא גם הבעלים של סוכנות ב.מ.ו. בישראל. איזו מחבק את שרון בת ה-22, בתה של אחותו שולה גרודצקי (משמאל), הנשואה לעודד גרודצקי (למטה מימין בחולצה לבנה), הבעלים של חברת „אמפא“. לצידו של עודד עומד גיסו, חיים רוזוב, בנו של גרשון. ויטה רוזוב (למטה משמאל בשוער אסוף), אשתו של איזו, האלגנטית שבמישפחה, היא יושבת-ראש אירגון ניצ"ו. לצידה: טניה רוזוב, אחות במיקצועה, אשתו השנייה של גרשון רוזוב. עוד נכח אחיו של גרשון, דב.

השחקנים יוסי גרבר ועדנה פלדל, השר אהוד אולמרט ורעייתו והעיתונאי יוסף „טומי“ לפיד ואשתו, ה' סופרת שולמית לפיד, יצאו מאולם צווחא, שם צפו בהצגה קידוש, וחיפשו מקום שקט כדי לשתות קפה. גרבר הציע את ארם רוק, קפה של מאנסרד ב'ץ כמקום מתאים. החבורה הגיעה למקום, שהיה עדיין ריק כגי לל השעה המוקדמת-יחסית. 20 דקות אחרי כואם התחילו להגיע למקום עשרות צעירים המאכלים סיס את המקום מדי ערב. במק ביל הוגברה עוצמת המוסיקה. גרבר הרגיש שלא-בנוה, ושאל את אולמרט ולפיד אם הם רוצים לעבור למקום אחר. אך הם העדיפו דווקא להישאר ולהינות מהסובב אותם.

מוסיקאי ידוע) כפקיד בחיל-ההגנה. הוא ניגן על אקורדיון, וכי אחד הימים, כאשר חלה אקורדיון ניסט הלהקה, הוא הוזמן למלא את מקומו בכמה הפועות, וליווה את שירתה של חנה אהרוני. אסי נר, משום-מה, לא ניגש אל הדר מרת לומר לה שלום.

חיים אסנר, מושה, המשמש כמ' מונה על יחידה בבית-המכס בחיפה, שהוא התרגש משירתה של אהרוני, מכיוון שלפני 38 שנים, כאשר חנה היתה סולנית להקת פיקוד-צפון, (בתקופתו של יע' קב בודל), שירת אסנר-האב (שהוא גם אביו של עוזי אסנר, רי פסטר. במהלך הערב עלו על הבימה והופיעו חברים נוספים: מושה ואורנה דין, חני נחמיאם, ירון חדר, דלית כהנא, חיים אסנר, שהוא מוסיקאי, ואחיו ארי אסנר, ראש מדרו הווי ובירור כה"ל. הם שרו בנפרד, וגם במקלה, שיר-פרודיה על התת „אני הרוס: אני גמור!“ היתה שם גם דודתה של הכלה, חנה אהרן ל', שהיתה בעבר זמרת מפורסמת בארץ, והצליחה אחרי-כך כח"ל. חיים אסנר ניגש אליה, וביקש ממנה לעלות ולשיר את הלהיט שלה, ויוה לה ספונה. אה' רוני סירבה, (לא התכוננתה!) אבל נעתרה לבסוף להפצרות, שרה וכתה בתשואות סוערות. בסוף הערב סיפר אביהם של האי

נחום דוניצה, עורך מו' ויטין פנטהאו. עומד לעזוב את תפקידו אחרי שיסיים את עריכת גיליון מיספר שלוש, בגלל חילור קרידיעות בינו לבין בעלת הירר חון, גליה אלבין. „היו לנו זור יותראייה שונות של איך צריך להיות המגזין“, הוא אמר השבוע, „בכל מיקרה, אנחנו נפרדים ב' רוח טובה“. דוניצה, שהיה עורך דסקה-לילה של ע"ה-מישמר ועורך מגזינים על נושאים שרי נים, כמו אמנות וים, מחכה עכשו להצעות-עבודה. את דוניצה יח ליה העיתונאי נתן זהבי, כיום עורכיים של חדשות, שיקבל חופשה בלי תשלום מחדשות.

אחד היומונים הזמין צילום ספורטיבי-סכסי מאת **אורנה**, אחותו של **אלי אורנה**. הרעיון היה שהיא תחזיק שני כדוריר-גל, צמודים לחוה. אורנה פנתה לצלם רן שריד, שהחליט שת' מונה כואת משקפת סכס פרובר' קטיבי ומורידה מערכה של אתי. לבסוף סוכם שהיא תחולצה עם המיספר של אחיה, 11, תק פוז על טרמפולינה, ותצולם כשהיא מרחפת בגובה של חמיי שה מטר באוויר, ובוועטת בכדור.

ראש עיריית נתניה, יואל אלרואי, פגש את **שימחה דיניץ**, יושבת-ראש הנהלת הסוכ' נות היהודית, ואורי גרדרון, ראש המחלקה-לעלייה, ואמר

פסוקי השבוע

● **איש המימשל ה' צבאי בשטחים, בהס' תמכו על פיתגם לבנוני „אם לא מפעילים לחץ, לא מפיקים שמ'זיטו“**

● **שימעון פרס, על המתנגדים לתוכנית-ה' חירום שלו: „הכל אצלם בנוי על שהצעות ויחצ' נות!“**

● **הזמרת חווה אל-ברשטיין, על הופעותיה האחרונות: „בלי סיכונים לקאריירה אין טעם ל' מיקצועי“**